

Sygn. akt I C 67/17

WYROK KOŃCOWY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Przemysław Jagosz

Protokolant prac. sąd. Natalia Indyka

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa **K. K.**

przeciwko **A. P.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną względem powoda:

a) *umowę z dnia 11.04.2016 r., zawartą przed notariuszem I. K. w Kancelarii Notarialnej w D. (rep. (...)), o rozwiązaniu między P. P. (1) i A. P. przedmałżeńskiej umowy majątkowej i rozszerzeniu wspólności ustawowej małżeńskiej,*

b) *umowę z dnia 20.04.2016 r., zawartą przed notariuszem I. K. w Kancelarii Notarialnej w D. (rep. (...)) o ustanowieniu rozdzielności majątkowej między P. P. (1) i A. P. oraz jednoczesnym podziale majątku wspólnego*

w zakresie, w jakim na podstawie tych czynności A. P. nabyła:

- *nieruchomość objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim (...),*
- *nieruchomość objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Biskupcu (...),*
- *spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w R., objęte księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Kętrzynie (...),*
- *samochód osobowy R. (...) nr rej. (...),*

w celu ochrony wiarygodności powoda wynikających z wyroków wydanych w sprawach Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygnaturach (...) oraz (...);

II. oddala powództwo w stosunku do A. P. w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej A. P. na rzecz powoda kwotę 28 074 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 67/17

UZASADNIENIE

Powód żądał uznania za bezskuteczne w stosunku do niego czynności pozwanych małżonków P. i A. P. polegających na zawarciu:

c) umowy z dnia 11.04.2016 r. o rozwiązaniu między pozwanymi przedmałżeńskiej umowy majątkowej i rozszerzeniu wspólności ustawowej małżeńskiej o składniki majątku stanowiące dotychczas wyłączną własność P. P. (1),

d) umowy z dnia 20.04.2016 r. o ustanowieniu rozdzielności majątkowej między pozwanymi i jednoczesnym podziale majątku wspólnego w ten sposób, że A. P. nabyła do swojego majątku:

- nieruchomości objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim (...),
- nieruchomości objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Biskupcu (...),
- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w R., objęte księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Kętrzynie (...),
- samochód osobowy R. (...) nr rej. (...),

o łącznej wartości 2 000 000 zł,

- P. P. (1) nabył do swojego majątku:

- nieruchomości objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Kętrzynie (...),
- nieruchomości objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Kętrzynie (...),
- nieruchomości objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Kętrzynie (...),
- nieruchomości objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Kętrzynie (...),

o łącznej wartości 4 000 000 zł.

W uzasadnieniu podniósł, że przysługują mu w stosunku do P. P. (1) (męża pozwanej A. P.) wierzytelności wynikające z wyroków Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 27.05.2015 r. w sprawie (...) oraz z dnia 15.12.2016 r. w sprawie (...), które wraz z odsetkami wynoszą kwotę 343 135 zł. Pierwsza z nich jest wymagalna, ale dotychczasowa egzekucja nie przyniosła rezultatu. W wyniku objętych pozwem czynności dłużnik wyzbył się nieruchomości stanowiących dotychczas jego majątek odrębny i nieobciążonych hipotekami, zaś przejął nieruchomości znacznie obciążone. Zdaniem pozwanego w ten sposób doszło do niewypłacalności dłużnika, gdyż egzekucja z pozostałych mu nieruchomości może nie zaspokoić wierzytelności z uwagi na pierwszeństwo zaspokojenia wierzytelności zabezpieczonych hipotecznie.

Powództwo w stosunku do pozwanego **P. P. (1)** oddalono wyrokiem częściowym z dnia 20.03.2017 r. z uwagi na brak legitymacji biernej do występowania w sprawie.

Pozwana **A. P.** wniosła o oddalenie powództwa. Przyznając zawarcie umów objętych pozwem, wskazała, że:

- w dacie zawierania umów sytuacja małżonków była dobra, a przyczyną ich zawarcia była chęć uzyskania oddzielnych dopłat z funduszu unijnych,

- przy zawieraniu umowy podziału majątku przekazała mężowi kwotę 170 000 zł, z których spłacił kredyty obciążające nieruchomości, jakie przypadły jej w wyniku tego podziału,

- w dacie umów nie istniały żadne wierzytelności powoda,

- pozwana wiedziała o toczących się postępowania w związku z roszczeniami zgłaszanymi przez powoda, jednak nie miała świadomości, że umowy zawierane są w celu jego pokrzywdzenia, skoro majątek, jaki otrzymała przy podziale był mniejszej wartości niż majątek uzyskany przez dłużnika,

- dłużnik dysponuje nieruchomościami o znacznej wartości, a zadłużenia, których spłatę zabezpieczają nie przekraczają kwoty 1 800 000 zł.

(pismo k. 142-145)

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwani są małżeństwem.

Pozwany P. P. (1) jest dłużnikiem powoda.

W sprawie (...) Sądu Okręgowego w Olsztynie prawomocnie zasądzone od niego na rzecz powoda należność główną w kwocie 209 834 zł z ustawowymi odsetkami za okres od 1.12.2013 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu w kwocie 12 832,38 zł (wyrokami z dnia 27.05.2015 r. oraz z 22.09.2016 r.).

Ponadto w sprawie (...) Sądu Okręgowego w Olsztynie nieprawomocnym wyrokiem z dnia 15.12.2016 r. na rzecz powoda zasądzone od P. P. (1) należność główną w kwocie 45 472,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10.02.2014 r. do dnia zapłaty. Obie strony złożyły apelacje od tego wyroku.

(bezsporne, kopie wyroków k. 83-84)

Zanim doszło do wydania pierwszego ze wspomnianych orzeczeń, w toku postępowania w sprawie (...) P. P. (1) i A. P. zawarli przed notariuszem I. K. w D. dwie umowy:

a) z dnia 11.04.2016 r. o rozwiązaniu między nimi przedmałżeńskiej umowy majątkowej i rozszerzeniu wspólności ustawowej małżeńskiej o stanowiące dotychczas wyłączną własność P. P. (1):

- nieruchomość częściowo zabudowaną w M. o pow. 66,5546 ha, objętą księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim (...),
- grunty rolne i pastwiska w K. o pow. 3,55 ha, objęte księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Biskupcu (...),
- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w R., objęte księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Kętrzynie (...),
- samochód osobowy R. (...) nr rej. (...),

b) z dnia 20.04.2016 r. o ustanowieniu rozdzielności majątkowej między pozwanymi i jednoczesnym podziale majątku wspólnego w ten sposób, że A. P. nabyła do swojego majątku:

- wskazane wyżej prawa do nieruchomości i samochodu, których łączną wartość określono na kwotę 2 000 000 zł,

zaś

P. P. (1) nabył do swojego majątku:

- nieruchomość rolną położoną w M., o powierzchni 13,88 ha, objętą księgą wieczystą (...),
- grunty orne w Z. o pow. 5,94 ha, objęte księgą wieczystą (...),
- gospodarstwo rolne w Z. o pow. 16,8151 ha, objęte księgą wieczystą (...),

- niezabudowaną nieruchomość rolną w Z. o pow. 40,4081 ha, objętą księgą wieczystą (...),

których łączną wartość w umowie określono na kwotę 4 000 000 zł.

Tym samym do majątku pozwanej weszły stanowiące dotychczas wyłączną własność jej męża prawo do mieszkania, samochodu i nieruchomości rolne o łącznej powierzchni **70,1046** ha wycenione przez strony na **2 000 000 zł**, a do majątku dłużnika powoda nieruchomości rolne o łącznej powierzchni **77,0432** ha wycenione na **4 000 000 zł**.

Nieruchomość objęta księgą wieczystą Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim (...), która weszła do majątku pozwanej, była obciążona hipoteką przymusową zabezpieczającą roszczenie powoda w sprawie (...). Aktualnie hipoteka ta została wykreślona wobec upadku zabezpieczenia po upływie miesiąca od wydania wyroku uwzględniającego jego roszczenia.

(...), których wyłącznym właścicielem stał się P. P. (1) są obciążone hipotekami na łączną kwotę ponad 3,7 mln zł.

Inna nieruchomość, stanowiąca wcześniej wyłączną własność P. P. (1), która weszła do majątku pozwanej – objęta księgą wieczystą (...) – była obciążona hipotekami umowną i kaucyjną zabezpieczającymi wierzytelności (...) Banku (...) w J. na łączną kwotę 1 207 000 zł z tytułu kredytu płatnego spłacanego do 31.10.2024 r. Były to hipoteki łączne współobciążające nieruchomość objętą księgą wieczystą (...), która w wyniku podziału majątku pozwanych weszła w skład majątku P. P. (1).

Hipoteki te zostały wykreślone z księgi wieczystej nieruchomości, która przypadła pozwanej ((...)), na podstawie zgody banku z 20.09.**2011** r. Nadal natomiast obciąża nieruchomość jej męża.

Przy zawieraniu umów pozwana przekazała mężowi 170 000 zł (częściowo pochodzącą z pożyczki, jaką zaciągnęła od krewnej), z których spłacił zadłużenia zabezpieczone hipotecznie na nieruchomości w M. i prawie do lokalu w R..

(bezsporne, umowy k. 146-163, pełna treść ksiąg wieczystych – dostępna na ekw.ms.gov.pl, zezwolenia na wykreślenie hipoteki k. 165-166, zeznania pozwanej za adn. k. 212, deklaracja podatkowe k. 181-182)

W związku z przekazaniem nieruchomości pozwana wstąpiła w miejsce męża do postępowania w sprawie przyznania dopłat z funduszy unijnych i takie dopłaty uzyskała decyzją z 15.06.2016 r.

(decyzje k. 176-177)

Na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w sprawie (...) Sądu Okręgowego w Olsztynie powód wszczął egzekucję, którą prowadzi komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kętrzynie. Egzekucję skierowano do rachunków bankowych i nieruchomości dłużnika. Zajęcia rachunków bankowych dłużnika w 6 bankach okazały się bezskuteczne z uwagi na brak środków podlegających zajęciu. Dokonano również zajęcia nieruchomości dłużnika:

- a) rolną położoną w M., o powierzchni 13,88 ha, objętą księgą wieczystą (...),
- b) grunty orne w Z. o pow. 5,94 ha, objęte księgą wieczystą (...),
- c) gospodarstwo rolne w Z. o pow. 16,8151 ha, objęte księgą wieczystą (...),
- d) niezabudowaną nieruchomość rolną w Z. o pow. 40,4081 ha, objętą księgą wieczystą (...).

Łączna powierzchnia tych nieruchomości obejmuje zatem 77,0432 ha.

Średnia cena 1 ha gruntów rolnych w województwie (...) w ostatnim kwartale 2016 r. podana przez Główny Urząd Statystyczny wynosiła 39 051 zł. W kwartale 2017 r. średnia cena nie uległa zmianie, natomiast najwyższa cena dotyczyła gruntów o średniej (!) klasie i wynosiła 44 321 zł. W ocenie komornika obciążenia hipoteczne tych nieruchomości mogą przekraczać cenę możliwą do uzyskania w ramach ich egzekucji.

(kopia informacji k. 101, k. 164)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 527 § 1 kodeksu cywilnego (k.c.) wierzyciel może żądać uznania za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z osobą trzecią, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła taką wiedzę poznać. Jeżeli osobą trzecią jest osoba bliska dłużnikowi domniemywa się przy tym, że wiedziała o świadomości dłużnika co do pokrzywdzenia wierzycieli (art. 527 § 3 k.c.).

Zgodnie z art. 527 § 2 kpc czynność prawna dłużnika jest natomiast dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek niej dłużnik stał się niewypłacalny albo niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

W myśl art. 531 § 1 k.c. z żądaniem uznania czynności za bezskuteczną występuje się przeciwko osobie trzeciej, która uzyskała korzyść majątkową, co oznacza, że dłużnik nie jest legitymowany do udziału w sprawie w charakterze strony pozwanej.

Dla uwzględnienia żądania w niniejszej sprawie konieczne było zatem ustalenie, że:

- a) dłużnik powoda – P. P. (1) – jest niewypłacalny,
- b) w wyniku objętych pozwem czynności dłużnika – P. P. (1) z pozwaną A. P., A. P. odniosła korzyść majątkową a dłużnik stał się niewypłacalny lub stan jego niewypłacalności się pogłębił, czego miał świadomość,
- c) pozwana A. P., jako osoba trzecia uzyskująca korzyść z czynności objętych pozwem, wiedziała lub mogła się dowiedzieć o działaniu z pokrzywdzeniem powoda.

W świetle poczynionych ustaleń nie ulega wątpliwości, że pozwany P. P. (1) jest dłużnikiem powoda z tytułu wymagalnego i stwierdzonego wyrokiem sądu w sprawie (...) Sądu Okręgowego w Olsztynie obowiązku zapłaty należności głównej w kwocie 209 834 zł z ustawowymi odsetkami za okres od 1.12.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w kwocie 12 832,38 zł.

Ponadto w sprawie (...) Sądu Okręgowego w Olsztynie nieprawomocnym wyrokiem z dnia 15.12.2016 r. na rzecz powoda zasądzono od P. P. (1) należność główną w kwocie 45 472,30 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 10.02.2014 r. do dnia zapłaty.

Poza sporem pozostawało również, że w wyniku objętych pozwem czynności najpierw dłużnik powoda rozszerzył wspólność ustawową małżeńską z pozwaną na wolne od obciążeń nieruchomości stanowiące wcześniej jego majątek osobisty, zaś kilka dni później przez ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej i podział majątku wspólnego nieruchomości te weszły w skład majątku osobistego pozwanej, przy pozostawieniu w majątku dłużnika nieruchomości obciążonych hipotekami na kwotę nominalną ponad 3,7 mln zł. Oczywistym jest zatem, że wskutek tych czynności pozwana A. P. odniosła korzyść polegającą na powiększeniu majątku.

Do rozstrzygnięcia pozostawała zatem kwestia niewypłacalności męża pozwanej. Do niewypłacalności lub jej pogłębienia w rozumieniu art. 527 k.c. dochodzi wówczas, gdy na skutek czynności polegającej na przesunięciu składników majątkowych z majątku dłużnika następuje pomniejszenie substancji majątku, ograniczenie wypłacalności, odwlekanie i zmniejszenie szans na zaspokojenie wierzyciela. Stan niewypłacalności dłużnika w stopniu wyższym obejmuje także utrudnienie zaspokojenia chociażby poprzez konieczność włożenia dodatkowego nakładu kosztów, czasu i ryzyka. Dla stwierdzenia niewypłacalności dłużnika bez znaczenia pozostaje przy tym istnienie majątku, z którego nie można ściągnąć należności, względnie stosunek wartości zaskarżonej czynności do wartości należnej wierzycielowi. Zasadniczym kryterium oceny niewypłacalności dłużnika jest bowiem realna możliwość zaspokojenia wierzyciela z dostępnego majątku, a nie możliwość hipotetyczna. Niewypłacalność dłużnika

powinna nadto istnieć w dacie zaskarżenia danej czynności i zachować aktualność w dacie orzekania w sprawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18.04.2012 r., V CSK 183/11, Legalis nr 532436; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.11.2001 r., IV CKN 525/00, Biuletyn SN 2002/5/11, wyrok SN z dnia 18.09.1998 r., III CKN 612/97, OSN 199/56, uzasadnienie wyroku SN z 18.04.2012 r., V CSK 183/11 i przytoczone w nim orzecznictwo).

Przekładając te uwagi na ustalony w sprawie stan faktyczny, w ocenie Sądu należy przyjąć, że mąż pozwanej nie jest w stanie zaspokoić obecnie wierzytelności względem powoda, ani nie posiada majątku, który umożliwiłby ich zaspokojenie bez konieczności podejmowania przez powoda szeregu dodatkowych czynności, nakładów i zwiększonego ryzyka, a wskutek przekazania do majątku pozwanej wolnych od obciążeń nieruchomości z pozostawieniem w majątku dłużnika nieruchomości obciążonych hipotecznie, doszło do realnego ograniczenia możliwości zaspokojenia tych wierzytelności.

Wskazuje na to szereg okoliczności.

Po pierwsze dłużnik nie spłacił wymagalnych wierzytelności dobrowolnie, a w korespondencji mailowej przyznaje, że utracił płynność finansową i nie ma możliwości uzyskania środków na ich spłatę. Okoliczność tę potwierdziła pozwana A. P..

Po drugie, dotychczasowa egzekucja z rachunków bankowych dłużnika pozostaje bezskuteczna, a skierowanie jej do nieruchomości może przynieść ograniczone rezultaty. Dłużnikowi pozostały nieruchomości rolne o łącznej powierzchni 77,0432 ha, które przy zastosowaniu średniej ceny 1 ha gruntów rolnych w województwie (...) w ostatnim kwartale 2016 r. podanej przez Główny Urząd Statystyczny w wysokości 39 051 zł, przedstawiałyby wartość 3 008 614 zł. Przy zastosowaniu najkorzystniejszych cen z I kwartału 2017 r. wartość ta mogłaby sięgnąć kwoty ok. 3,4 mln zł. Oczywiście jest to wartość tylko przybliżona, gdyż nie ujmuje wartości zabudowań znajdujących się na części tych nieruchomości, niemniej gdy zważyć, że:

- nieruchomości te są obciążone hipotekami na łączną kwotę nominalną ponad 3,7 mln zł,
- suma wywołania przy egzekucji z nieruchomości wynosi 3/4 sumy oszacowania przy pierwszej licytacji, a w przypadku jej niepowodzenia 2/3 tej sumy przy drugiej licytacji,
- kwoty uzyskane ze sprzedaży na licytacji w pierwszej kolejności zostaną przeznaczone na koszty egzekucji i wierzytelności zabezpieczone hipotecznie,

za uzasadnione należy uznać obawy o skuteczność egzekucji wierzytelności powoda w całości.

W tym miejscu dodać trzeba, że wprawdzie pozwana twierdziła, że realne zadłużenie zabezpieczone hipotecznie jest niższe, niemniej nie wykazała tej okoliczności. Wniosek o zwrócenie się w tej sprawie do banków kredytujących męża pozwanej nie mógł natomiast zostać uwzględniony, albowiem dotyczył informacji objętych tajemnicą bankową, w stosunku do której nie przedstawiono zgody dłużnika na jej uchylenie.

Wracając do kwestii niewypłacalności dłużnika, obaw o skuteczność zaspokojenia powoda nie stwarzałyby skierowanie egzekucji do nieruchomości nieobciążonych hipotecznie, które wskutek zaskarżonych czynności wyszły z majątku osobistego dłużnika do majątku pozwanej.

Tymczasem już pierwsza zaskarżona czynność – umowa rozszerzająca wspólność o te nieruchomości – co najmniej utrudniała skierowanie do nich egzekucji (wskutek konieczności uzyskania klauzuli wykonalności przeciwko pozwanej jako małżonce dłużnika). Druga zaś zmusza powoda do podjęcia kolejnych kroków – wytoczenia niniejszego powództwa.

Powyższe oznacza, że zaspokojenia wierzytelności powoda zostało utrudnione i do uzyskania tego celu konieczne jest włożenie dodatkowego nakładu czasu, kosztów i ryzyka, co w powiązaniu z okolicznością braku spłaty tych wierzytelności, braku uchwytne majątku dłużnika dającego się szybko spieniężyć i bezskutecznością dotychczasowej

egzekucji przemawia za uznaniem go za osobę niewypłacalną w rozumieniu art. 527 k.c., której niewypłacalność powstała wskutek czynności objętych pozwem.

Zbieżność tych czynności i ich sekwencja jest wystarczająca do uznania, że mogły one pozostawać w związku z postępowaniami toczącymi się przeciwko P. P. (1) o roszczenia powoda, a dłużnik działał ze świadomością możliwego pokrzywdzenia go jako wierzyciela. Nie zmienia tego okoliczność, że do czynności tych doszło przed zapadnięciem prawomocnych wyroków zasądających wierzytelności na rzecz powoda. Daty, od których zasądzono odsetki wskazują bowiem, że należności nimi objęte były wymagalne wcześniej (od grudnia 2013 r. i od lutego 2014 r.), co czyni nieuzasadnionym przeciwny temu zarzut pozwanej.

Jak wskazano wyżej, zgodnie z art. 527 § 3 k.c. jeżeli czynności zostały dokonane z osobą bliską dłużnikowi domniemywa się, że wiedziała, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela.

W tej mierze pozwana wprawdzie powołała się na swoją nieświadomość, niemniej przyznała, że wiedziała o toczących się przeciwko mężowi postępowaniach sądowych o wierzytelności powoda. W ocenie Sądu oznacza to, że przy zachowaniu należytej staranności co najmniej mogła uzyskać wiedzę o realnym zadłużeniu męża i istnieniu i wymagalności tych wierzytelności, jak również o tym, że przeznaczenie wszelkich środków uzyskiwanych przezeń na spłatę kredytów obciążających nieruchomości wyprowadzane z jego majątku, oraz spowodowanie, że dopłaty rolne uzyska pozwana, a nie dłużnik, zaś w jego majątku pozostaną wyłącznie nieruchomości obciążone hipotekami w znacznej wysokości – odbędzie się z możliwym pokrzywdzeniem wierzycieli nie posiadających zabezpieczeń hipotecznych.

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów powództwo uwzględniono w zakresie, w jakim pozwana nabyła do swojego majątku przedmioty stanowiące wcześniej wyłączną własność dłużnika. Oddalono natomiast żądanie dalej idące, które zgodnie z brzmieniem pozwu obejmowało w istocie całą umowę, również w tej części, w jakiej majątek uzyskał dłużnik.

Jednocześnie zaznaczono, że powód w tym trybie może domagać się ochrony wierzytelności wynikających z wyroków wydanych w sprawach Sądu Okręgowego w Olsztynie o sygnaturach (...) oraz (...), co dostatecznie oznacza te wierzytelności i uwzględnia okoliczność, że jeden z nich nie jest jeszcze prawomocny.

W odniesieniu do tego wyroku ((...)), którym wierzytelność na rzecz powoda zasądzono nieprawomocnie, należy dodatkowo zaznaczyć, że w przypadku gdyby ostatecznie w sprawie tej wygrał dłużnik, a żądanie powoda zostałyby prawomocnie oddalone, orzeczenie niniejsze pozostanie dla powoda i pozwanej bezprzedmiotowe.

Zgodnie z art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego i zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na rzecz powoda zasądzono od pozwanej zwrot kosztów procesu. Obejmowały one opłatę od pozwu i wniosku o zabezpieczenie (k. 80, 111, 112, 128) oraz opłatę za pełnomocnictwo i wynagrodzenie pełnomocnika w stawce wynikającej z § 2 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do podwyższenia minimalnej stawki wynagrodzenia, albowiem sprawa nie była skomplikowana, została zakończona na drugim terminie rozprawy i nie wymagała podejmowania wielu czasochłonnych czynności.